

μα.

Αλήθεια πόσοι κόποι και μόχθοι χρειάστηκαν για να κερδηθούν όλες εκείνες οι περιουσίες της Κυθρέας, της γύρω περιοχής και ολόκληρης της τουρκοπατημένης Κύπρου μας. Μπροστά στον ιδρώτα και αίμα που χύθηκαν για την απόκτησή τους έρχονται οι Τούρκοι να τις αρπάξουν, να τις οικειοποιηθούν και να τις κάμουν δικές τους. Και το πιο λυπηρό είναι να διατείνονται χωρίς αιδώς πως αυτές είναι τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων.

Ας έχουμε όμως κουράγιο και θα έρθουν και πάλι στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους Ας αντλούμε πίστη και δύναμη από την ιστορία. Πόσοι κατακτητές πέρασαν από την Κύπρο δια μέσου των αιώνων. Όλοι τους προσπάθησαν να τις

αρπάξουν και να τις οικειοποιηθούν. Πέρασαν όμως και κατέληξαν και πάλι στα ελληνικά χέρια. Το ίδιο θα επαναληφθεί και σήμερα. Φτάνει να τις διεκδικήσουμε με πίστη και θάρρος και να συνειδητοποιήσουμε ότι μπορούν να γίνουν πάλι δικά μας, γιατί είναι κληρονομιά και η κληρονομιά ουδέποτε απαλλοτριώνεται, αλλά μεταβιβάζεται στους απογόνους. Το δίκαιο είναι με το μέρος μας. Να το διεκδικήσουμε μανιακά και επίμονα και θα βρεθούν οι ειλικρινείς και φιλοδίκαιοι που θα μας το αποδώσουν. Υπεράνω τούτων υπάρχει και ο δικαιοκρίτης Θεός που αργεί αλλά δε λησμονεί να το αποδώσει.

Σημ.: Τις πιο πάνω πληροφορίες για τη μελέτη μου αυτή μου τις έδωσε ο Λοΐζος Γεωργίου από την Κυθρέα στον οποίο εκφράζω τις ευχαριστίες μου.

ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ

Γλεντούν μεσ' τις ταβέρνες οι γλεντζέδες
αράδα τα τραπέζια φορτωμένα
λογής λογής πικάντικους μεζέδες
και τα σαγόνια να δουλεύουν ολοένα
Κι αν τα παιδιά αλλού θερίζει η πείνα
στο διάολο ποιος νοιάζεται για κείνα
του άλλου κόσμου δεν τους τρώει το ντέρτι
και το φαΐ μονάχα έχουνε σεκλέτι.

Κάποιος σπκώνεται αργά μερακλωμένους
κι αράθυμα αρχίζει ένα συρτάρι
ενώ το όργανο βαράει ξαναμένος
ο μπουζουξής με πάθος με μεράκι
Αυτοί ας τρων, ας πίνουν, ας γλεντάνε
και τι αν οι άλλοι δεν έχουν να φάνε.
Καλέ ο Θεός τα πετεινά του που φροντίζει
κι εκείνους ας κοιτάζει να ταΐζει.

Στην πίστα κάποιος πέταξε ένα πιάτο
κι έφτασε αυτό να γίνει αρχή
πολύ ν' ανάψουνε τα αίματα και κάτω
να πέφτουμε τα πιάτα τους βροχή.
Τι κι αν αλλού έξω απ' το νησί μας
πεθαίνουνε απ' την πείνα οι αδελφοί μας
εσείς νάστε καλά κι οι απόντες
μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες.

Τάκη Νικολαΐδη